

1 Korinthiërs 3: 10-23

In het voorgaande gedeelte heeft Paulus voor de gemeente het beeld gebruikt van een akkertje. Paulus heeft op die akker geplant en Apollos begoten. Ieder heeft op eigen manier en met eigen gaven en talenten gearbeid. Maar uiteindelijk gaat het niet om Paulus of Apollos, maar om God die de wasdom geeft.

Vanaf het 10^e vers gaat Paulus een ander beeld gebruiken voor de gemeente, namelijk de gemeente als tempel. Dat beeld wordt in het NT vaker door Paulus gebruikt voor de gemeente. Denk maar aan 1 Timotheüs 3 waar Paulus de gemeente het huis van God noemt, en ook Petrus (1 Petrus 2) omschrijft de gemeente als een bouwwerk bestaande uit levende stenen die ingeschakeld moeten worden om de gemeente op te bouwen.

Hier in 1 Korinthe 3 zegt Paulus in feite hetzelfde. In Korinthe is door Paulus een gemeente gesticht. Toen Paulus daar kwam heeft hij mensen vertelt van Jezus Christus. Hij heeft vertelt dat Jezus Gods manier is om de gevallen wereld met zich te verzoenen. Door middel van Zijn kruisoffer betaalde Jezus onze schuld, door middel van de opstanding versloeg Jezus de dood. Hem die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid Gods in Hem (2 Kor.5:21). Jezus' offer is een ruil. Hij onze zonden, wij zijn gerechtigheid. Door geloof in Hem mogen we recht tegenover God staan. Er is niets meer dat ons van Hem kan scheiden. Dat is het fundament! Een ander fundament dan dat er ligt, Jezus Christus, kan niemand leggen (vs. 11). Als dit fundament onder een kerk wordt weggehaald, is er geen kerk meer. Het woordje kerk betekent 'van de Here'. Een kerk waar Jezus niet het fundament is, is niet meer van de Here. Maar op dat fundament dat Paulus legde mogen anderen verder bouwen. Paulus is niet in Korinthe gebleven. Ook in Korinthe zullen oudsten aangesteld zijn. Er zullen verschillende predikers opgetreden hebben. Maar nu is de vraag hoe deze geestelijke leiders gebouwd hebben en hoe de gemeente is omgesprongen met hun onderwijs. Het kan best zijn dat het er voor het oog allemaal heel indrukwekkend uitzag. Geweldige sprekers, indrukwekkend hoe zij zichzelf in de picture hebben gezet, wat een kennis, wat een retoriek, wat werd er tegen deze sprekers opgekeken door de gemeente.

Het lijkt erop dat men in Korinthe een deel van de gemeente een minder hoge pet op had van Paulus. Nee, dan deze sprekers.....

Vandaar dat Paulus zichzelf nog wel eens moest verdedigen (9:3). Er zijn mensen die zich een oordeel over hem aanmatigen. Maar Paulus gaat de gemeente waarschuwen. Hij wijst erop dat zo op het eerste gezicht het inderdaad indrukwekkend kan zijn, maar vergis je niet. Zal het ook blijven bestaan? Of zal straks als Jezus verschijnt blijken dat er gebouwd is met hout, hooi of stro en zal dan blijken dat al dat werk niet kan standhouden in het gericht. Het heeft geen enkele vrucht opgeleverd voor de eeuwigheid. Dat kan dus.....

Je kunt aan het werk zijn in de gemeente maar het is je te doen om eigen eer en niet om de eer van God. Of er wordt wel gepreekt, maar in de prediking staat Christus niet centraal, maar eigen denkbeelden of stokpaardjes. Aan de buitenkant kan het er allemaal prachtig uitzien. Maar motieven zijn niet altijd zichtbaar. "Wat gedaan wordt uit liefde voor Jezus, dat houdt zijn waarde en zal blijven bestaan".

Of iemands werk stand zal houden dat zal de dag doen blijken. Met de dag bedoelt Paulus de dag dat Christus weerkomt en wij voor Hem zullen verschijnen. Dan zal ieders werk aan het licht komen. We moeten goed realiseren dat het hier niet gaat over behouden worden of niet behouden worden. Hier gaat het om de ontmoeting van Jezus met z'n gemeente. Dat is niet het laatste oordeel, waar aan het eind van het Bijbelboek Openbaring (20:11-15) over wordt gesproken.

Wanneer die ontmoeting tussen Jezus en de gemeente plaatsvindt wordt verschillend over gedacht. Maar zeker is dat de overleden gelovigen samen met de dan nog levende gelovigen de Here Jezus zullen tegemoet gaan in de lucht en vanaf dan voor altijd met de Here zullen zijn (1 Tessaloniëzen 4:15-18). Wanneer dit plaatsvindt is niet helemaal duidelijk en waar de Here Jezus heengaat met Zijn gemeente is ook niet helemaal duidelijk. Maar wel zeker is dat al die mensen die Hem daar ontmoeten gelovigen zijn. En voor wie gelooft in Christus geldt dat hij of zij behouden zal worden dankzij het volbrachte werk van Christus. Maar er zal toch onderscheid zijn tussen gelovigen. Wie gebouwd heeft met goud, zilver en kostbaar gesteente zal beloond worden, wie gebouwd heeft met brandbaar materialen zoals hout, hooi of stro zal gered worden als door vuur heen. Met andere woorden, hij wordt gered, maar hij zal niet ongeschonden aankomen. Je zult schade lijden. Het is zoiets als aanspoelen als een drenkeling in plaats van een juichend ontvangst van een medaillewinnaar. Blijkbaar is beiden mogelijk. Ik hoor wel eens mensen zeggen: als ik maar behouden wordt, al is het met de hakken over de sloot. Maar we zijn niet

bedoeld om met de hakken over de sloot binnen te komen in het Koninkrijk, we zijn bedoeld om vrucht te dragen tot eer van onze God en daar loon op te ontvangen. Daarvoor hebben we de Heilige Geest ontvangen. Als we berusten in een zondige levensstijl, door te zeggen dat we ook maar een zondaar zijn, dan nemen we genoegen met een tekort. God heeft in ons geïnvesteerd door ons te verlossen door Christus, en Hij heeft in ons geïnvesteerd door ons te vernieuwen! We zijn een nieuwe schepping en dankzij dat feit dat we nieuwe mensen zijn, mag er vrucht zijn. Ons eigen zondige vlees brengt geen vrucht voort, maar als we vervuld zijn met de Geest mag er vrucht groeien. En het wonderlijke is wel dat God dat beloont. Hij beloont wat Hij zelf heeft uitgewerkt in ons leven.

In vs. 16 onderstreept Paulus nog eens nadrukkelijk hoe kostbaar de gemeente is. *Weet gij niet, dat Gij Gods tempel zijt en dat de Geest Gods in u woont?* Hier heeft hij het niet over de individuele christen zoals in 6:19 waar hij stelt dat onze lichamen een tempel van de Heilige Geest zijn. Hier heeft Paulus het nog steeds over de gemeente als tempel. Van die tempel is Jezus het fundament en gelovigen mogen bouwen op dat fundament. De gemeente is die tempel van God en daarom moeten we daar zuinig op zijn. Wie Gods tempel schendt (HSV te gronde richt) zal door God te gronde gericht worden, want de tempel is heilig. Ik heb wel eens de indruk dat we dat besef een beetje kwijt zijn. Het besef dat de gemeente van de Here Jezus is en daarom heilig is. De gemeente is geen optie waar je heen kunt gaan als je zin hebt en ook geen voorstelling waar gelovigen worden vermaakt. De gemeente is een heilige tempel, waarvan de leden levende stenen zijn.

In Korinthe waren mensen die de gemeente te gronde richten door verkeerd onderwijs en door het vormen van fanclubs, er was partijschap. Paulus waarschuwt ernstig: weet wat je doet....., je bent de tempel van God aan vernielen en dat doe je nooit straffeloos! Gods tempel, de gemeente van Christus is heilig!!

Nogmaals benadrukt Paulus dat hijzelf Apollos en Kefas en hun onderwijs niet bedoeld zijn om blind achterna te hollen. Zij zijn dienaren ten behoeve van de gemeente. En dat is niet om wie jullie als mensen zijn maar omwille van Christus. De leiders dienen de gemeente, de gemeente dient Christus, Christus dient God. Wie dat beseft helpt mee bouwen, bouwen met goud, zilver en edelstenen, zodat God geëerd wordt in de gemeente en daarbuiten! Doen jullie mee?

AMEN